

det dem, vi skal ændre? Jeg vil godt have det at vide, når vi snakker om de facto-flygtninge.

Tilsvarende med familiesammenføringer: Vi har jo hørt partier her sige, at familiesammenføringer er en stor trussel for det danske samfund, og at vi næsten skal fjerne alle ti tusinde, i hvert fald tusinder familiesammenføringer, og det, jeg hører hr. John Vinther sige her, er et forslag om måske at fjerne tyve, tredive eller måske fyrre. Så må man komme og sige det i stedet for at antyde, at man vil løse nogle fiktive problemer ved at fjerne et tusind, to tusind, tre tusind familiesammenføringer. Lad os høre tallet.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Hr. Knud Erik Hansen ilægger, for så vidt angår betragtninger om familiesammenføring, den forudsætning, som jeg rent faktisk ikke har givet udtryk for, at det er tallet i sig selv, der er interessant. Det er det ikke. Jeg mener også, det er forkert, når hr. Knud Erik Hansen nævner et tal på tyve, tredive eller fyrre. Jeg mener ikke, at hr. Knud Erik Hansen eller undertegnede har nogen forudsætninger for at nævne et tilfældigt tal. Vi ønsker at bringe en sådan sammenhæng i tingene, at har man en større tilknytning til sit hjemland, end man har til Danmark, så kan familiesammenføring ikke ske her.

Omkring de facto-begrebet var det, jeg – mener jeg selv – meget stilfærdigt sagde, at vi i Danmark har en langt højere anerkendelsesprocent end noget andet europæisk land. Og jeg tror stadig ikke på, at vi skulle være mere humane, eller rettere sagt formuleret negativt, at eksempelvis Holland eller Sverige skulle være mindre humane, end vi er. Men de har altså langt lavere anerkendelsesprocenter, og det betyder, at det er politiske vurderinger, der ligger til grund, og der vil jeg meget gerne have undersøgt, om ikke vi i Danmark kunne indrette vores system med en smule inspiration fra andre lande, således at vi også kommer ned på en lavere anerkendelsesprocent.

Det, der ligger til grund for det, er det helt grundlæggende synspunkt, som Det Konservative Folkeparti har, at vi skal hjælpe mennesker i nød, men vi skal ikke løse alverdens fattigdomsproblemer via den danske udlændingelov.

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige: Jeg mener ikke, at der er nogen uenighed i virkeligheden. Og jo, forvaltningen skal altid sagsbehandle efter objektive kriterier. Hvis man kan konstatere, at Folketinget har besluttet noget, og der stadig in-

gen ændring sker, så kunne det måske være formodningen for os, at Folketinget ikke har været klar nok i præciseringen af de kriterier, der ligger til grund, og det er det jeg ønsker at der skal ses på.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen, sidsterunde.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er meget glad for den præcisering, som hr. John Vinther kom med i sit svar omkring de objektive kriterier i forhold til sagsbehandlingen.

Så vil jeg godt vende tilbage til et tema, som hr. John Vinther berørte i sit ordførerindlæg, nemlig spørgsmålet om en udlændingekommission. For selv om der kan være divergens også mellem Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, synes jeg, at det kunne være en utrolig god idé at få nedsat en udlændingekommission, der kunne kulegrave hele lovgivningen, se på den danske lovgivning også i forhold til andre landes lovgivning og for den sags skyld også i forhold de internationale konventioner, som vi har tiltrådt.

Derfor vil jeg gerne høre, om det er noget sådant, Det Konservative Folkeparti rent faktisk forestiller sig, for så stiller jeg og Kristeligt Folkeparti os meget gerne til rådighed i debatten her i dag for et forslag til vedtagelse, der netop går på, at vi får nedsat en sådan udlændingekommission, som jeg mener at et bredt flertal i Folketinget har en fælles interesse i at få nedsat, for at vi kan få fup og fakta adskilt fra hinanden i denne her debat, og lade os inspirere af, hvad man gør i andre lande, fordi det er klart, at vi selvfølgelig ikke har gjort det helt perfekt her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, når man tager spørgsmålet om familiesammenføring op, om det ikke er lidt interessant at tale om proportioner.

Et af de år, hvor vi havde en større gruppe, der blev familiesammenført, nemlig i 1998, og det var også den gruppe, som vi i og for sig har haft meget fokus på med arrangerede ægteskaber og i nogle tilfælde måske også med tvangsægteskaber, og som var fra Tyrkiet, havde vi 501 – 501! – familiesammenføringer. Der er ikke noget, der tyder på, at tallet er blevet større.